

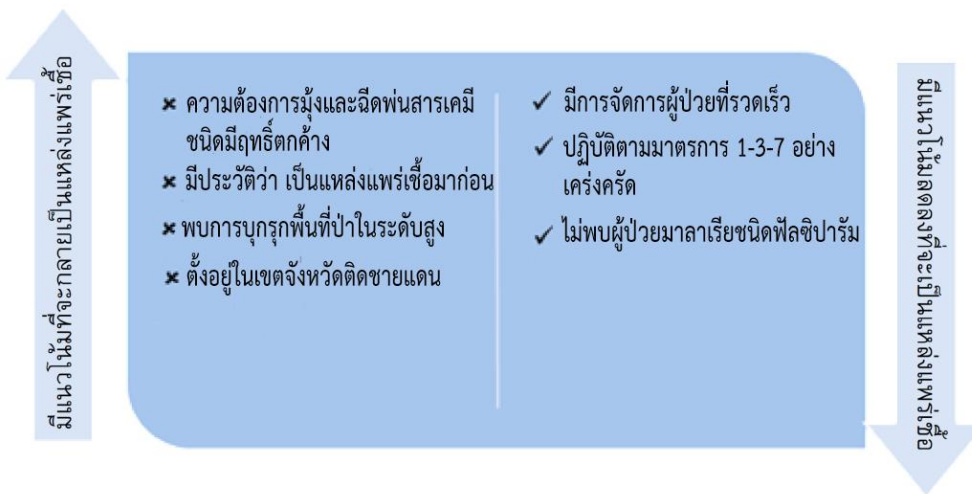
โครงการอินฟอรัมเอเชีย:

โครงการวิจัยด้านสุขภาพโดยองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (USAID) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการติดตามและกำจัดแหล่งแพร่เชื้อมาลาเรียในประเทศไทย

ประเทศไทยได้นำมาตรการ 1-3-7 ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์การเฝ้าระวังโรค เพื่อการกำจัดโรคมาลาเรียให้หมดสิ้นภายในปี พ.ศ. 2567 โดยประยุกต์ใช้กับการรายงานผู้ป่วยมาลาเรียทุกราย ซึ่งจะต้องรายงานการพบผู้ป่วยภายใน 1 วัน นับตั้งแต่ตรวจพบ ทำการสอบสวนการระบาดของโรคภายใน 3 วัน และสอบสวนแหล่งแพร่เชื้อและหยุดยั้งภายใน 7 วัน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคลุกลามออกไปมากขึ้น โดยทำการจำแนกแหล่งแพร่เชื้อเป็น 4 ระดับ ตามรูปแบบการแพร่เชื้อในปัจจุบันและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแพร่เชื้อ พื้นที่แพร่เชื้อระดับ A1 หมายถึง พื้นที่ที่พบผู้ป่วยติดเชื้อและมีการแพร่ระบาดของโรคในพื้นที่นั้นในปีปัจจุบัน

กองโรคติดต่อฝ่ายแมลง กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย และ โครงการอินฟอรัมเอเชีย: โครงการวิจัยด้านสุขภาพขององค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (USAID) ได้ร่วมกันศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิผลของมาตรการ 1-3-7 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ถึง ปี 2562 โดยติดตามศึกษาข้อมูลกลุ่มของแหล่งแพร่เชื้อจำนวน 81,012 แห่ง เพื่อระบุหาตัวบ่งชี้ที่ทำให้เกิดแหล่งแพร่เชื้อเหล่านั้น ผลการศึกษาพบว่าจำนวนแหล่งแพร่เชื้อลดลงจาก 2,227 แห่ง ในปี พ.ศ. 2556 เหลือเพียง 700 แห่ง ในปี พ.ศ. 2562 (ลดลง ร้อยละ 68.5) ในขณะที่จำนวนผู้ป่วยโรคมาลาเรียที่เกิดในท้องที่ลดลงจาก 17,553 ราย เหลือเพียง 3,787 ราย (ลดลง ร้อยละ 78.4) นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยจำนวนผู้ป่วยในพื้นที่ยังลดลงจาก 7.3 เป็น 5.4 ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงประสิทธิผลของการเฝ้าระวังโรคและมาตรการตอบโต้โรคมาลาเรียของกองโรคติดต่อฝ่ายแมลง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไปได้ในการตัดสินใจว่าแหล่งแพร่เชื่อนั้นยังมีการติดเชื้อมีอยู่ ประกอบด้วย:

เพื่อจัดการกับปัญหาที่ยังคงมีอยู่ กองโรคติดต่อฝ่ายแมลงควรพิจารณายุทธศาสตร์ทางเลือกที่แสดงในแผนผังข้างบนด้านขวามือ เพื่อนำไปใช้ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะกลับไปเป็นพื้นที่แพร่เชื้อ ดังแสดงในแผนผังด้านซ้ายมือ จากผลวิเคราะห์พบว่า มักมีการกลับไปมาระหว่างการเป็นพื้นที่แพร่เชื้อระดับรุนแรงมาก A1 และ รุนแรงน้อย A2 อยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น เจ้าหน้าที่มาลาเรียจะต้องดูแลกระจายมุ่งให้ครอบคลุมมากและฉีดพ่นยาฆ่าแมลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ จุดที่พบมาลาเรียจำนวนมากยังมีความสัมพันธ์กับพื้นที่

ป่าไม้และจังหวัดชายแดน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีคนงานข้ามแดนและเข้ามาทำงานในพื้นที่ป่าเป็นประจำ การที่กองโรคติดต่อฯ นำโดยแมลง สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างต่อเนื่องจะช่วยสนับสนุนการกำจัดโรคมาลาเรียในประเทศไทยและทั่วทั้งภูมิภาค

การใช้มาตรการ 1-3-7 ของประเทศไทย มีส่วนช่วยให้แหล่งแพร่เชื้อมาลาเรียมีจำนวนลดลง ผลการศึกษานี้ช่วยให้กองโรคติดต่อฯ นำโดยแมลง และเจ้าหน้าที่มาลาเรียในพื้นที่สามารถพัฒนาระบบรายงานข้อมูลต่อไป โดยมุ่งเน้นลงไปยังกลุ่มประชากรและพื้นที่จำเพาะ รวมทั้งคาดการณ์ล่วงหน้าว่าพื้นที่ไหนที่เสี่ยงต่อการกลับมาแพร่เชื้อและระบาดซ้ำอีกครั้ง รูปแบบการวิจัยและการทำแผนที่เพื่อประเมินปัจจัยเสี่ยง มีความสัมพันธ์สอดคล้องตามพื้นที่ระบาดของโรคไข้มาลาเรียที่กำหนดขึ้นโดยกองโรคติดต่อฯ นำโดยแมลง ณ ปัจจุบัน

ผลลัพธ์ที่เกิดจากมาตรการ 1-3-7 ของประเทศไทย แสดงให้เห็นความหวังและเป็นแบบอย่างที่มีประโยชน์ต่อประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ในการช่วยเร่งให้การกำจัดโรคมาลาเรียเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้เร็วขึ้น